

Честно момче.

а полето подъ едно дърво седѣше едно бѣдно момченце и горчиво плачеше. Край него мина единъ ловецъ, богато облѣченъ. Той като съгледа разхълцаното дѣте, запита го:

— Момченце, какво ти е, че плачешъ?

— Ахъ, господине, отговаря дѣтето, тате ми даде пари въ една кисийка и ме прати въ града да купя лѣкарство отъ *аптеката*. Сега незная кѣдѣ

сѣмъ изгубилъ паритѣ съ кисията . . . И какъ ще се завърна при татка?

Като чу тѣзи думи, ловецѣтъ измъкна изъ джеба си една хубава, досущъ нова кисия, въ която лѣщѣха нѣколко сребърни монети. Той я показва на дѣтето и запита:

— Не е ли твоя тази кисия?

— О, не господине, моята кисия не е толкова хубава и тя нѣма толкова пари вътрѣ.

— А тази кисия? продължи ловецѣтъ, като показваше друга една вѣхта и почти скѣсана кисия, вижъ добрѣ дали е твоя!